

[Kjærulff Schmidt.]

lende grundlag, nemlig det grundlag, der består af oplysninger om begivenheder, som ligger 15-20 år tilbage i tiden.

Justitsministeren har ved flere lejligheder sagt, og det er mit parti ganske enig med ham i, at det, der må interessere, er nutiden og fremtiden, og den drøftelse, der er lagt op til fra forespørgernes side, har i alt væsentligt kun en historisk interesse.

Mit parti anerkender forsvarets og politiets efterretningsvirksomhed som et nødvendigt led i vor sikkerhedspolitik. Det kan under givne forhold være ganske uundværligt at have politiets og forsvarets efterretningsvæsen, men vi ved jo også alle, at der kan være risiko for skadevirkninger, først og fremmest fordi indsamlede oplysninger kan blive misforstået eller misbrugt. Jeg tror derfor, at man skulle overveje, om man ved en mere åben diskussion kunne skabe en større forståelse for det, der kan betegnes som nødvendigheden af efterretningsvirksomheden, ligesom en åben drøftelse kunne føre til, at man fra folketingets side i højere grad var opmærksom på risikoen for uheldige virkninger.

Jeg tror derfor også, nu hvor jeg med interesse har lyttet til justitsministerens svar til forespørgerne, at ministeren kunne overveje, om ikke både folketing og offentlighed i højere grad kunne orienteres om hovedprincipper i forsvarets og politiets efterretningstjenestens virksomhed, om opnåede resultater i tilfælde, hvor det kan ske uden skade for effektiviteten i fremtidige sager og undersøgelser. Herved kunne undgås mytedannelser, som fører til alt for mange løse ender i den løbende drøftelse af disse ting. Men jeg understreger, at en sådan orientering naturligvis måtte forudsætte, at den kunne finde sted, uden at det gik ud over sikkerhedshensyn.

Når det drejer sig om de konkrete historiske forhold omkring aflytningerne for 15-20 år siden, mener jeg egentlig også, at ministeren måske kunne overveje, hvis han er i besiddelse af de fornødne oplysninger, om ikke historien trods alt nu er rullet igennem så mange år, at ministeren kunne medvirke til at skabe en større klarhed omkring de forhold, som forespørgerne har gjort opmærksom på. Ministeren kunne overveje, om ikke man netop for at forhindre mytedannelse på

dette område kunne lægge alle oplysninger eller i hvert fald en del af oplysningerne frem.

Når man nu er inde på det, som jeg her omtaler, en bedre orientering af offentligheden og en bedre orientering af folketinget, så mener jeg egentlig også, at ministeren kunne overveje med hensyn til registrering af oplysninger og videregivelse af oplysninger, der er registrerede, at gå lidt længere, end man gør ved den kontrol, der finder sted i det såkaldte Wambergudvalg. Ville der være afgørende indvendinger imod at orientere folketinget og offentligheden i det mindste om nogle af de hovedprincipper, der anvendes i efterretningstjenesternes praksis og i registreringsvirksomheden? Jeg mener, det er vanskeligt at få øje på tungtvejende argumenter for, at den offentlighed, i hvis interesse arbejdet udføres, ikke må vide i det mindste noget om hovedprincipperne i arbejdets karakter. Det skaber uundgåeligt en mistanke, forhåbentlig og måske en uberettiget mistanke, om arbejdsmetoder, som ikke tåler dagens lys.

Jeg vil derfor opfordre ministeren til i den kommende tid — måske i forbindelse med den snarlige første behandling af det forslag, der for nylig er fremsat om, at et folketingsudvalg skal have den løbende kontrol med registreringsvirksomheden — at overveje, om ikke man kan lægge frem nogle oplysninger om de hovedprincipper, der følges, og måske også orientere om tilfælde, hvor den registrerende virksomhed har virket forebyggende over for forbrydelser mod den indre og den ydre sikkerhed. En sådan orientering kunne bidrage til den løbende overvejelse, der til stadighed må foregå med hensyn til, om der består en rimelig balance mellem efterretningsvirksomhedens arbejdsmetoder og resultater på den ene side og hensynet til borgernes retssikkerhed på den anden side. I så henseende kan jeg på mit partis vegne tilslutte mig de bemærkninger, som hr. Hjortnæs fremsatte.

Gudme (RV):

Det er jo en gammel travet, der trækkes af stalden i dag, og travkuskene, de herrer Gert Petersen og Ib Nørlund, er erfarne folk. De kan alle kunsterne og alle knebene, og vi hørte jo før hr. Ib Nørlund fortælle os de